

Bestemmelsen i § 4 om, at denne Lov ikke angaar det jyske Telefonomraade, og jeg mener ogsaa, at det er heldigt, at denne Bestemmelse er indført i selve Loven. De, der har været Medlemmer af Kommissionen, ved — og det maa jeg give den sidste ærede Taler fuldstændig Ret i —, at det er meget uheldige Forhold, der findes med Hensyn til Telefonvæsenet i Jylland. Jeg maa haabe, at det vil lykkes Kommissionen og senere Rigsdagen at faa en Ordning paa den ene eller den anden Maade, enten ved nye Aktieselskaber, Sammenslutninger af 2 Selskaber, kommunal eller eventuelt Statsdrift, hvis det andet viser sig umuligt, der virkelig kan gøre Telefonvæsenet for Jylland bedre end hidtil. Dertil trænges der i allerhøjeste Grad, det kan jeg give den ærede sidste Taler fuldstændig Ret i.

Der er ellers, som sagt, ikke sket Forandringer i Lovforslaget fra den Skikkelse, hvori det blev fremsat af Kommissionen og forelagt af den højtærede Minister. Derimod er der foretaget enkelte smaa Ændringer, som Ministeren selv berørte, saavel i det paatænkte Koncessionsudkast som i Udkast til Regnskabsreglement og i Konteringsreglerne. Disse forskellige Ændringer har imidlertid været forelagte Københavns Telefonselskab til Erklæring og er, saa vidt jeg kan se, tiltraadte af dette, men jeg synes, at det var rimeligt, om disse Spørgsmaal fra Folketingets Side eller fra den Side, der nu har besørget dem forelagt for Københavns Telefonselskab, ogsaa var blevet forelagt for de andre Selskaber. Man kan ikke være fuldstændig sikker paa, at de andre Selskaber vilde tiltræde disse Bestemmelser, fordi Københavns Telefonaktieselskab har tiltraadt dem; de er jo i Strid med de Forudsætninger, hvorpaa man er gaaet ind paa at modtage Koncessionen. Det havde da været rimeligt ogsaa at høre de andre Selskaber, der skal have Koncession. Man forudsætter i Folketingets Betænkning, at de andre Selskaber ogsaa nok vil gaa ind paa disse Ændringer, og det er ogsaa muligt, da det er Ændringer, der ikke er af særlig stor Betydning, men jeg synes, det var heldigt, om man havde hørt dem. Man er lidt for meget i denne Sag baade fra Kommissionens og ogsaa fra anden Side gaaet ud fra, at naar man havde Tilslutning fra Københavns Telefonselskabs Side, saa fik man ogsaa nok Tilslutning fra de andres Side. Jeg synes, at det er lidt af at tilsidesætte de andre Selskaber, og jeg sy-

nes, at det var heldigt, om disse Selskaber, naar det københavnske Telefonselskab skulde spørges, var blevet taget med, forinden man traf endelig Afgørelse.

Jeg skal imidlertid med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og, som jeg sagde før, til saa hurtig Fremme, at Lovforslaget kan blive færdigt her fra Rigsdagen og Koncession eventuelt udfærdiges inden denne Maanedes Udgang.

Martin Olsen: Jeg skal ligesom de foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, men skal straks sige, at jeg ikke gør det med den naturlige Glæde, hvormed det maaske fra andre Sider gøres, thi vi fra vor Side havde helst set, at Behandlingen af Telefonsagen havde faaet en anden Udgang. Af de Grunde, den højtærede Minister allerede har nævnt, har vi imidlertid maattet erkende, at det er blevet umuligt for Staten nu at overtage Telefonerne, fordi de Værdier, hvori Telefonerne staar i Øjeblikket, i enkelte Tilfælde nærmer sig stærkt til de 100 pCt. over Anskaffelsessummen. Naar Forholdet er det, har ogsaa vi ment, at det finansielt set var ganske uforsvarligt at overtage Telefonerne i denne Omgang, men det gjaldt da for os om i størst mulig Grad at medvirke til at forberede Overtagelsen af Telefonerne i næste Omgang, og derfor har vi søgt at faa Koncessionerne formet saaledes, at de, som det staar udtrykt i Kommissionsbetænkningen Side 7, „maatte have et saadant Indhold, at de saa at sige forbereder og lægger alt til Rette for den før eller senere kommende Statsovertagelse.“ Det har været vort Motiv i Kommissionen og i Rigsdagen til at gaa med til, hvad der er sket, og jeg tror, dette kan forsvares. Det hovedsagelige Grundlag for Koncessionerne, som kommer til at gælde i 20 Aar, er, at Overtagelsen sker til en Kurs, som varierer efter den Værdi, de forskellige Selskabers Ejendele har — for Københavns Vedkommende saaledes 125, for Bornholms 115, for Lolland-Falsters 110 —, ganske efter den Værdi, hvori de paagældende Papirer maatte siges at burde staa. Dette har vi arbejdet med paa, og jeg mener, vi er naaet til et Resultat, der kan kaldes forsvarligt, og som jeg derfor kan anbefale til Vedtagelse.

Men samtidig med, at vi maatte forberede en Overgang til Statsdrift gennem en Overtagelse af Aktierne, har vi medvirket stærkt til, at det Tilsyn, der gennem